

lidt Nytte af Staten og forholdsvis forarsager Staten saa Udgifter og desuden give deres Skattepligt til Staten Udtryk i Bærnepligten, forholder det sig noget anderledes overfor Kommunen; thi det er netop af den, at de Ubemidlede have størst Nytte, og som de forarsage de største Udgifter. Jeg vil altsaa anse en saadan Overslytning af Stattebyrden for de Ubemidlede, saa at man kunde faae den lagt fra Staten til Kommunen, for heldig. Dette Hensyn har bewirket, at jeg ikke har forholdt mig absolut afvisende overfor § 14, og at jeg under visse Omstændigheder principielt meget vel kan gaa ind derpaa. Større Betænkkelighed har jeg med Hensyn til den praktiske Udførelse. Jeg tilstaar, at jeg forstaar ikke, hvorledes det vil være muligt at gennemføre denne Paragraf i sine fulde Konsekventer i Kjøbenhavn og de større Byer. Dette blev allerede udtalt af det ærede Medlem (Monrad), der indbragte Forslaget. Han udtalte Forventning om, at der senere vilde kunne findes Udvei i saa Henseende. Saaafald kan jeg gaa med dertil, men foreløbig maa jeg forholde mig afventende overfor denne Paragraf, indtil jeg ser, hvorvidt der kan findes Midler, som gjøre det muligt i Praxis at anvende den. Jeg kan ikke tro Andet, end at saadanne maa kunne findes, og jeg bestyrkes deri, naar jeg ser, at i andre Lande har man lignende Skatter, og jeg vil tillade mig at bemærke ligeoverfor det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgfreds (Rimestad), at det ingenlunde er udemokratisk at bestatte Alle. Det viser sig, at i Stater, hvor man er mest demokratisk, gaar man helt ned. Dette sker f. Ex. i flere af de nordamerikanske Fristater, hvis Forhold jo ere det Maal, som Demokratiet stræber efter; der har man Skatter, som tage Alle med, den saakaldte Polltax; det er netop en Skat, som tager Alle med. Jeg vil altsaa forholde mig afventende for at se, om man ikke her kan finde en mere praktisk Maade at anvende Loven paa, et andet Princip, en anden Fremgangsmaade. — Et andet Punkt, hvori jeg nærer Betænkkelighed med Hensyn til Lovforslaget, er overfor Forstadskommunerne, hvorved jeg forstaar saadanne Kommuner, som ligge udenfor Byerne, udenfor Kjøbstæderne, og som naturligt og økonomisk i Virkeligheden udgjøre integrerende Dele af Hovedkommunen, og

kun rent kommunalt danne selvstændige Kommuner for sig, kun rent legalt ikke udgjøre Dele deraf. Der blev allerede af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgfreds nævnt Frederiksberg som Exempel, og der kan nævnes en hel Række andre saadanne Exempler baade i Nærheden af Kjøbenhavn og ved andre Kjøbstæder. I flere Tilfælde ville disse Lovens Bestemmelser virke fuldstændig ødelæggende paa saadanne Kommuner og paa saadan Maade, at de blive uretfærdige; thi man vil jævnlig fra disse Kommuner tage de Skattebydere, som nu betale Skatten, de Velstaaende, men lade dem beholde det store Antal Arbeidere, som virke og arbejde i Byen. Man tager altsaa deres Indtægt fra dem, men lader dem beholde Byrden, og det tror jeg ikke gaar an. Det er indlysende, at jeg ikke kunde faae denne Mangel paa Samstemning paa dette Punkt givet Udtryk i Loven; men jeg forbeholder mig at fremkomme med Undringer i denne Henseende, og jeg haaber, at det kan ske senere. Der kunde tænkes mange Maader, hvorpaa dette kunde opnaas, f. Ex. at man kunde bestemme, at mellem saadanne Kommuner skulde der ikke ske en indbyrdes Opgjørelse, at den interkommunale Opgjørelse af Indtægt og Formue skulde ikke ske mellem Hovedkommunen og Forstadskommunen, men kun for enhver af disse Kommuner udadtil. Altsaa det kommer man nok over, og med Tiden kan man maasse træffe den Bestemmelse, at saadanne Kommuner skulle inkorporeres i Hovedkommunen; men jeg tror, at det er nødvendigt, billigt og retfærdigt overfor disse Kommuner, at der gives Bestemmelser, som idetmindste kunne danne en Overgang. — Jeg skal hermed slutte, hvad jeg har at bemærke med Hensyn til Forslaget, og jeg skal kun endnu udtale, at et Motiv for mig til at være Medforslagsstiller foruden Hensynet til den virkelig gode Reform, som derved kunde gives vort Fædreland, er tillige et politisk, idet jeg til Indtrykket af, at der herigjennem kunde opnaas, at man kunde naae hen til Forhandling, at her var gjort et første Skridt til en frugtbar Forhandling mellem Lovgivningsmagtens forskjellige Faktorer, og jeg antog ogsaa, at Forslaget paa anden Maade kunde bidrage til at ændre den politiske Situation saaledes, at den blev mere tilfredsstillende, end den for Diebliffet er. Dette har ved Siden af